

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים וילדים
כרשת יתרו השכ"א

- מה קמצן מגיש לאורחיו? אבטיח. מדוע? יש בו אוכל, שתייה וגרעינים...
- איזה מדינה היא הכי מצחיקה בעולם? קוראה...
(מתוך פורום הבדיחות באתר)

פרשה מאירה

שופטי אמת

בפרשת יתרו מספר על כך שיתרו נתן עצה טובה למשה ורבו, שימנה שופטים שיעזרו לו לדון ולשפט את בני ישראל. יתרו אומר למשה אילו מדות טובות עליו לחפש באנשים שישפטו את העם: "אנשי חיל יראי אלקים אנשי אמת שנאי בצע". חשוב מאוד שהשופטים יהיו יראי אלקים, אנשי אמת ושנאי בצע, כדי שישפטו משפט נכון ויוציאו את האמת לאור.

גם אנחנו לפעמים נמצאים בתפקיד של 'שופט'. כל אחד מאתנו לפעמים נמצא במצב שעליו לדון ולשפט את מעשהו של חברו. אנחנו רואים את מה שהאחר עשה, ומתיחסים אליו בהתאם למה שאנחנו 'שופטים' ומבינים. גם כאן עלינו להשתדל מאוד להיות כאלוהם השופטים שבפרשת השבוע, יראי אלוהים ואנשי אמת. עלינו לבדק האם אנחנו אכן מבינים נכון את המעשה והמקרה, או שאולי הלב שלנו נוטה קצת ומפרש אחרת.

אם נשתדל לראות הכל במשקפים של אמת וישר, נוכל לדון את חברינו לכך זכות ולהרבות טוב בעולם!

שאלות בכרשה

1. יתרו היה 'חותן משה'. מה זה 'חותן'?
2. כמה בנים היו למשה?
3. האם משה קיבל את העצה של יתרו למנות שופטים?
4. מהם 'שרי אלפים'?
5. האם בני ישראל עמדו על הר סיני במתן תורה? מדוע?
6. על מי נאמר שהוא 'ניגש אל הערפל'?
7. כיצד עלו אל המזבח במשכן, ומדוע?
8. מהו הדיבר החמישי בעשרת הדיברות?

חידת חדגא:

'כי האדם עץ השדה' - מצאו בפרשה רמז לכך!

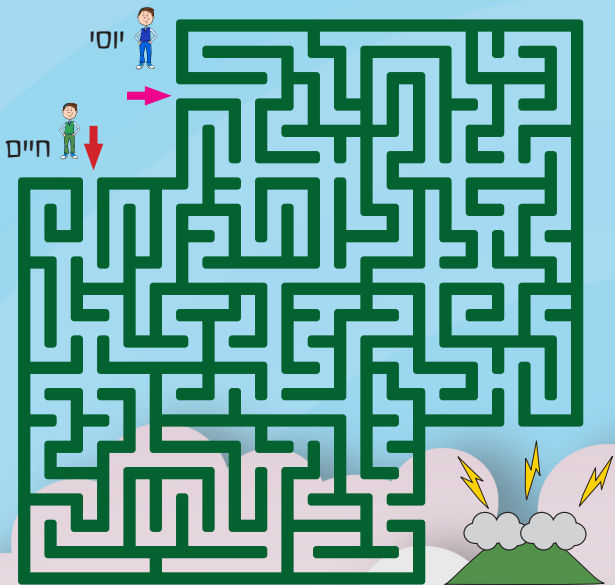
חידת פולקע:

מהו 'עב הענן'? (יט, ט)

מבוך

האם יוסי וחיים יצליחו להגיע להר סיני?

תמונות בכרשה

מצאו למה רומזות התמונות!

- מה אומר השרוך לנעל? נהיה בקשר...

- אמא: כמה שאני עייפה וחסרת כח. אבא: חבל, רציתי לצאת איתך לשופינג.

אמא: צחקתי איתך! אבא: גם אני...

(מתוך פורום הבדיחות באתר)

חידת הרעבים סיפור לשבת

שמחה פשיטיק

אחד ראוי לכבד את הזקן החכם, שהוא איש חשוב יותר, ומצד שני אולי כדאי יותר לתת את הפרוסה המיתרת לילד הקטן, כי על פי דרך הטבע יש לו יותר שנים לחיות מאשר לזקן. מהי התשובה הנכונה שאותה רוצה הקיסר לשמע? הם התלבטו עוד ועוד.

'ובכן', אמר הקיסר הסיני לשלשת העניים כעבר דקה בדיוק, 'מהי התשובה של כל אחד מכם לחידתי?' הוא פנה לראשון וסמן לו לענות. 'אדוני הקיסר', נענה הלה, 'אני הייתי נותן את הפרוסה המיתרת שבאמתחתי לזקן החכם, שהרי הוא כבר הוכיח את עצמו כראוי לחיות, ומחכמתו יכולים להנות עוד כמה שנים טובות. הילד, לעמת זאת, יתכן ויגדל פרא אדם, חסר דעת שאין בו כל תועלת'.

נהנה הקיסר מתשובתו המנמקת של הראשון ועבר לשני: 'ומה הפתרון שלך?' ענה השני: 'כבוד הקיסר, אלו נקלעתי למצב כמו בחידה המדוברת, הייתי מעניק את הפרוסה המיתרת שלי לילד הקטן. עם כל הכבוד לחכמתו של הזקן, הוא קרוב לסוף חייו. לעמתו, הילד יכול לגדל ולפרח ולחיות שנים רבות וארכות. מה גם, שבדרך כלל מרחמים על ילדים, ואפילו הזקן היה מסכים לותר על חייו בשביל הילד'.

'ואתה?' פנה הקיסר אל העני השלישי שעמד והקשיב לדברי חבריו. 'באיזו דעה אתה נוקט מבין חבריך?' פתח העני ואמר: 'ברשות אדוני הקיסר ירום הודו, ארצה לחלק על דעותיהם של חברי ולהציג דעה שלישיית משלי, שלא העלתה כאן'. הקיסר הנהן בראשו כהספמה והעני אמר: 'אני, אלו היתה בתרמילי פרוסה אחת נוספת ומיתרת ולפני שני אנשים שזקוקים לה, הייתי מותר על פרוסת הלחם ש-ל-י ונותן לכל אחד מהם פרוסה...'.

חיד הקיסר וקרא: 'זו התשובה שצפיתי לה! הרני לבשר לך שהתקבלת לתפקיד שר האוצר של הממלכה הסינית!' ולתדהמתם של שני העניים האחרים הוסיף הקיסר: 'ויעצי אמרו שכדאי לי לקחת אורח עני לתפקיד, שיוכל להבין למצוקתם של האחרים. אבל חששתי, כי לפעמים העני עלול לחשב רק על עצמו, מרב שהתרגל כל חייו למחסור ופתאום הוא מקבל שפע. לכן בחנתי אתכם בחידה הזאת. מי שמסכים לותר על לחמו ומעמיד את טובתם של האחרים לפני טובתו שלו - הוא הראוי למשרה!'

אדם נולד לעולם כגוף אנכי שחושב רק על עצמו וטובתו. התפקיד שלנו הוא לעבד על עצמנו, לשפר את מדותינו ולהתחיל לחשב על השני. זו מעלה שאין כדגמתה, ואם השגנו אותה - כבשנו את המשרה.

הפגנות סוערות שטפו את הממלכה הסינית בסוף הקיץ. המפגינים צעקו בגרונות נחרים ודרשו בכל תקף את התפטרותו של שר האוצר הפושע. שמו נקשר בפרשיה של מעילה בכספי הצבור, והשמועות ספרו שהוא הגניב כספים לכיסו הפרטי על חשבון המדינה. האזרחים לא הסכימו שהוא ימשיך לשמש בתפקידו אפילו יום אחד נוסף. הזעם הצבורי היה גדול, ולקיסר הסיני לא נותר אלא לחתם על מכתב הפטורין של השר הרמאי.

'צריכים למנות שר חדש', אמר הקיסר ליועציו מיד לאחר שעזב שר האוצר המפטר את הארמון. 'אי אפשר להשאיר את הממלכה כך'. היועצים הסכימו עמו, ואחד מהם אמר: 'אם תשמעו לעצתי, עליכם למנות לשר אוצר את אחד האזרחים העניים שבממלכה. רק מי שמגיע מתוך מחסור ומצוקה, יכול להבין את אלו שנמצאים במצב דומה. שר האוצר שמעל בכספים, עשה זאת משום שהוא לא הצליח להבין ללבם של העניים והרעבים'.

העצה התקבלה על דעת היועצים והקיסר, והפקידים הממנים יצאו עוד באותו היום לתור ולחפש מעמדים מתאימים לתפקיד. כעבר מסע ארך ברחבי הממלכה חזרו השליחים לארמון ועמהם שלשה אזרחים עניים וקרועי בגדים. הם הלבשו בבגדים נאים, כיאה לעומדים לפני הקיסר, ונכנסו לפניו ביראת כבוד. 'בודאי שמעתם למה זמנתי אתכם לכאן', פתח הקיסר. 'אתם מעמדים לתפקיד חשוב ומכבד של שר אוצר בממלכה הסינית. כדי לבחור אחד מכם, הראוי יותר מכל למשרה, אחוד לכם חידת הגיון קצרה, ועליכם להשיב לי עליה בחכמה'.

שלשת העניים פרו אזנם והקשיבו לחידת הקיסר: 'דמינו לעצמכם שאתם הולכים במדבר החם עם שנים נוספים אתכם: חכם זקן וילד קטן. יש לכל אחד מכם בתרמיל מספיק אכל בשביל המסע הזה, אבל באמצע המדבר אתם טועים בדרך ומפסידים יום שלם של הליכה. כשאתם נמצאים במרחק יום אחד מהעיר הקרובה, נגמר לזקן וילד הלחם. אתם, לעמת זאת, התארגנתם עם מזון מיתר וקעת יש לכם פרוסת לחם אחת שאותה אתם יכולים לבחור למי לתת - לחכם הזקן, או לילד הקטן. ועכשו השאלה מפנית אליכם: למי הייתם נותנים את הפרוסה המיתרת שיש באמתחתכם כדי שיהיה?'

האזרחים העניים עמדו מתוחים. התשובות שלהם, לכאן או לכאן, יכריעו את העתיד שלהם. רק אחד משלשתם יצא מפה היום כשהוא מקתר לתפקיד שר האוצר של הממלכה כלה. מי זה יהיה? הדבר תלוי בתשובה שלהם. 'אתן לכם דקה לחשב, ידידי', אמר הקיסר בטוב לב. והם חשבו. מצד